

متن پرسش

با سلام: استاد عزیز می‌خواستم نظرتون رو درباره سبک زندگی و افرادی که از نظر اعتقادی فقط میدونن که خدایی هست و به مرتبه باوری که در زندگی کاربردی باشد نرسیده اند و از لحاظ احکامی و واجبات گاهی نماز می‌خونن و از نظر اخلاقی بیشتر روزمره با بداخلاقی‌های غیبت و تهمت و حق و ناحق کردن می‌گذرانند و گرفتاران روزگار که فرصتی رو درباره بدگویی از نظام اسلامی و... از دست نمیدن، انسانهایی که زندگی عادی دارند و فقط اینکه مثلا دزدی نمی‌کنند و الحاق و الانصاف جدیدا سد زندگی توحیدی دیگران هم می‌شوند، این مدل‌ها در اطرافیان کم نیستند حالا ۵۰ الی ۶۰ سال سن هم دارن. حال جدای از اینکه اینها دیگری هستند اما نه از نوع کافر و... آیا خداوند به اندازه عقل اینها با آنها برخورد می‌کند؟ جایگاه اینها در دستگاه الهی کجاست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نمی‌دانم. ما نباید در این موارد با این افراد درگیر شویم. به ما فرموده‌اند: «وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا» مؤمنین وقتی با امور لغوی روبه‌رو می‌شوند با بزرگواری از این موارد عبور می‌کنند. موفق باشید